

Проповед на Неделя Сиропустна

Братя и сестри,

Не е случайно, че на днешната Неделя Сиропустна, навечерие на Великия пост, ние си даваме взаимна прошка. Чухме литургийното евангелско четиво, където Господ казва: „*Ако простите на човеците съгрешенията им, и вам ще прости Небесният ви Отец*“.

Това ще рече – нашите грехове спрямо Бог и ближните ще бъдат простени в тази степен, в която ние простим на онези, които са ни оскърбили.

За да е спасителен постът ни, за да е богоугодно всяко наше начинание, за да имаме духовна полза, е нужна точно прошката – дълбока, искрена, от сърце, прошка, която ни прави християни не само на думи. Без да простим, без да направим усилие в тази посока, без да слошим гордостта си, която е източник на всяка злина, ние не ще положим на здрава основа своя духовен подвиг.

Защото постът е точно духовен подвиг, не просто ограничаване от храна и пиене, а стремеж към повече молитва, повече добродейание, пълно вникване в скритите недъзи на душата, искрено покаяние.

Това отличава истинският пост от обикновеното ограничение. Защото това, че сме болни и не можем да постим като другите, не означава, че не трябва да упорстваме в молитвата, опазването на сетивата, милостинята, обгрижването на нуждаещите се. И ако не можем да помогнем някому с пари, трудно ще се оправдаем, ако не се потрудим с молитва за него. Защото молитвата е пръв и най-голям духовен подвиг. И тъкмо молитвата ще породи другите добродетели – кротост, мир, правда, проясняване на духовните ни сетива.

Знаем от древните отци, че постът и молитвата са двете крила, които ни въздигат към духовното небе. Да, ако положим усилия да попостим във възможната за нас степен, без да лукавстваме и да пестим усилия, ако увеличим молитвата и посещението на великопостните служби, в които Църквата непрестанно ни напомня смисъла и целта на човешкия живот, то Божията благодат може да ни въздигне към духовното небе. И тогава по велика Божия милост може да се единим неосъдно с пречистото Тяло и драгоценната Кръв на Нашия Спасител и Изкупител.

Нашият съкрушен дух е жертва Богу, нашето смирение е най-скъпоценен дар, който можем да принесем Богу, нашето покаяние и прошката, която искаме и даваме на всички, са истинското духовно богатство, което нито молец изяжда, нито ръжда руши.

Господ да се смили над нашите немощни духовни сили. Защото живеем в тревожно и оскъдняло откъм правда, истина и морал време. Жалеем и за кончината на първойерарха на светата ни Църква. Боим се от гибелния и лукав дух на подменени ценности, фалшив морал и дори афиширано беззаконие, което вече настъпва в нашето общество.

Братя и сестри, да се молим, да се молим горещо за спасение на света, разтърсен от гибелни войни. Да се молим за чистотата на Църквата, която е Църква, докато е „стълп и крепило на истината“. Да се молим за достоен архиерей, който ще наследи блаженопочившия наш патриарх и, държейки здраво руля на църковния кораб, ще измоли Божията благодат да покрие по неизказан начин Божия народ. Да се молим Бог да ни укрие в тайното убежище на своето спасение, та неосъдно и нелицемерно да се причастяваме с Господните светини за прошка на греховете и за вечен живот.

Желая на всички леки и спасителни пости. Моля за прошка от всички и давам прошка на всички. Довечера пък, от 17.00 часа е вечернята на взаимното опрощение, когато молим за прошка всеки, а това е истинско добро начало на благоприятното време за встъпване в тесния път на спасението, което е най-важно на света! Амин!

2024 г.